

Nr 476

Av fru **Lidman-Frostenson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 41, angående anslag för budgetåret 1959/60 till bidrag till studiecirkelverksamhet och till ungdomens fritidsverksamhet.*

Från och med budgetåret 1954/55 utgår statsbidrag till den s. k. ungdomens fritidsverksamhet. Till en början var huvudsyftet att stimulera sådan verksamhet bland den föreningslösa ungdomen, men en glidning i motiven synes ha skett så att det nu talas mer om stöd till ungdomens förenings- och fritidsverksamhet.

Omfattningen av verksamheten i fråga har sedan 1954/55 ökat starkt, och för budgetåret 1957/58 redovisas nu 745 000 deltagare. Det förefaller troligt att antalet för budgetåret 1959/60 kommer att överstiga 1 miljon.

Anslagen på driftbudgeten till här förevarande bidrag har ökat från ursprungligen 1 milj. kronor till 3 milj. kronor under innevarande budgetår. Genom att föreslå viss sänkning av bidraget har departementschefen även för nästa budgetår ansett sig kunna beräkna anslaget till 3 milj. kronor.

Det statsbidrag som utgår till fritidsverksamheten avser att täcka högst hälften av de redovisade kostnaderna. Genom de maximeringsregler som finns blir emellertid täckningsandelen något mindre som regel. Om de av departementschefen nu föreslagna ändringarna godkänns av riksdagen, kommer det högsta möjliga bidraget att bli 20 öre per deltagare och timme.

För vår del anser vi det här vara fråga om ett område där staten icke bör ingripa. De frivilliga krafter i vårt land, som ägnar sig åt ungdomsfostrande arbete, har enligt vad erfarenheten visat nått mycket goda resultat även då de fått verka utan statens ingripande. Den verksamhetsform som därvid visat sig vara den lämpliga är ungdomsföreningen. Denna har större möjligheter än andra verksamhetsformer att dra till sig ideellt inriktade personer, villiga att göra uppoffringar för att nå ett resultat. I dagens läge torde främst idrottsrörelsen med sina omkring 1 milj. medlemmar ha de största möjligheterna att få ungdomen att under sin fritid ägna sig åt en sysselsättning, innebärande att denna dels får förströelse, dels får utlopp för sin inneboende verksamhetslust. Härigenom och genom den anda av "fair play", som är förhållande inom idrotten, kan denna starkt bidra till att dana ungdomen.

Att utge statsbidrag till fritidsverksamhet är enligt vår uppfattning närmast att plöttra bort pengar, särskilt som det här rör sig om så små belopp, att de inte kan ha någon nämnvärd stimulerande inverkan.

Med stöd av det ovan anförda hemställas,
att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 41 måtte avslå förslaget om anslag till *Bidrag till ungdomens fritidsverksamhet* för budgetåret 1959/60 om 3 000 000 kronor.

Stockholm den 18 februari 1959

Ulla Lidman-Frostenson

Gunnar Heckscher

Carl Eric Hedin
